

Sztifira, 4. hang, szombati első

A te éle - t - dó ke - resz - ted - nek szüntelenül hódolva Krisz - tus Is - te - nünk,

harmadnap i feltámadásodat di - cső - ít - jük, mert ez által újítottad meg,

Mín - den - ha - tó, meg - rom - lott emberi ter - mé - sze - tün - ket, és megnyitottad nekünk a

mennyekbe való fel - ju - tást, mint egyedül ál - dott és szép - lő - te - len.